

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120262696
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120262696.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej, členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu: I.K. Investment s.r.o., so sídlom J. M. Hurbana 2932/3, 984 01 Lučenec, IČO: 51 156 938, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária Krnáč s. r. o., so sídlom Námestie slobody 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 232 293, proti žalovanému: FESTA, s.r.o., so sídlom Priemyselná 1921, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 51 449 617, zastúpenému zástupcom WITT&KLEIM ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA S.R.O., so sídlom Dolná 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 257 164, v konaní o zaplatenie 6.190,83 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/25/2020-277 zo dňa 31.10.2022

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/25/2020-277 zo dňa 31.10.2022 potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6.190,83 Eur s úrokmi z omeškania 8 % ročne od 22.3.2019 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania od žalovaného 100 %, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom (výrok II.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na to, že konanie sa začalo na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 15.3.2020 pod sp. zn. 16Up/514/2020, pričom Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš podľa § 10 ods. 3, § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní dňa 20.5.2020. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní žalobca žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaný je mu povinný zaplatiť 6.190,83 Eur s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 6.190,83 Eur od 22.3.2019 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky 40 Eur a trovy konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným bol uzavretý zmluvný vzťah, na základe ktorého žalobca vykonal stavebné práce na stavbe „Odstránenie havarijného stavu sociálnych zariadení v budove Špeciálnej základnej školy na ulici P. Mudroňa 46“. Faktúrou č. 20190007 zo dňa 14.3.2019 žalobca žalovanému vyfakturoval sumu za stavebné práce 6.190,83 Eur so splatnosťou faktúry dňa 21.3.2019. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

3. Okresný súd v odsekoch 3., 4., 5., 6., 7. poukázal na odpor podaný žalovaným proti platobnému rozkazu, vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného, vyjadrenie žalovaného v písomnom podaní zo dňa

23.06.2020 na výzvu okresného súdu podľa ust. § 167 ods. 4 CSP, vyjadrenia žalobcu a žalovaného prostredníctvom zástupcov.

4. Okresný súd v odseku 8. odôvodnenia poukázal na vykonané dokazovanie listinami, najmä faktúrami vystavenými žalobcom č. 20190007, č. 1801100029, faktúrou vystavenou žalovaným Špeciálnej základnej škole v Martine č. 192018, 202018, faktúrou vystavenou KKL, a.s. žalovanému č. 053/2018, výpisom z účtu - Štátnej pokladne o zaplatení ceny diela žalovanému, Čestným prehlásením štatutára žalovaného zo dňa 27.12.2018, kópiou zmluvy o dielo medzi žalovaným a Slovenskou republikou - správcom Špeciálnou základnou školou v Martine, so súpisom skutočne vykonaných prác, s krycím listom rozpočtu, kópiou doručenky žalovaného 18.2.2020, kópiou predžalobnej výzvy, vyjadrením žalovaného k výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 24.2.2020, výťahami rozpočtu zo dňa 10.12.2018, výťahom návrhu zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným, výťahami e-mailov medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 8.1.2019, 15.3.2019, 19.3.2019, 2.5.2019, 15.3.2019, kópiou referenčného listu zo dňa 4.7.2019, fotodokumentáciou predloženou žalobcom, výpismi z obchodného registra strán sporu a KKL, a.s., výsluchom štatutárov strán sporu V. Y. zo dňa 14.6.2021, M. G. zo dňa 8.9.2021 a svedkov I.. C. Q., V.. V. D. zo dňa 14.6.2021, N. H., N. Y. zo dňa 10.1.2022.

5. Okresný súd poukázal na ust. § 261, § 266, § 324, § 340, § 365, § 369, § 369c, § 536, § 537, § 546, § 547, § 548, § 554 Obchodného zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 21/2023 Z.z. a na základe vykonaného dokazovania za aplikácie ust. § 191 ods. 1 CSP žalobe žalobcu vyhovel.

6. Okresný súd mal medzi stranami sporu za nesporné, že žalovaný v právnom postavení zhotoviteľa uzavrel dňa 11.12.2018 v písomnej forme Zmluvu o dielo so Slovenskou republikou - správcom Špeciálnou základnou školou v Martine v právnom postavení objednávateľa. Predmetom diela bola obnova hygienických zariadení do 31.12.2018 za cenu diela 54.370,85 Eur s DPH. Prílohou zmluvy bola „Špecifikácia prác a dodávok zhotoviteľa“. Štatutárom objednávateľa bol/je riaditeľ školy I.. C. Q., ktorého okresný súd vypočul ako svedka.

7. Medzi stranami nebolo sporné, že uzavreli ústnu zmluvu o dielo, žalobca v právnom postavení zhotoviteľa a žalovaný v právnom postavení objednávateľa. Predmetom ústnej zmluvy o dielo bolo odstránenie havarijného stavu sociálnych zariadení v budove Špeciálnej základnej školy v Martine. Predmet zmluvy bol stranám známy. Žalobca vykonával stavebné práce. Medzi stranami nebol sporný záväzok žalovaného zaplatiť cenu diela (odplatu), sporná bola výška ceny diela.

8. Okresný súd v odseku 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na podstatné náležitosti zmluvy o dielo.

9. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami nebola sporná existencia písomného návrhu zmluvy o dielo, ktorý podpísal iba žalobca. Žalovaný písomný návrh zmluvy o dielo nepodpísal. Štatutár žalovaného - M. G. návrh zmluvy posielal e-mailom žalobcovi dňa 8.1.2019 s požiadavkou, aby doplnil osoby zodpovedné za stranu žalobcu. Medzi stranami nebolo sporné, že k uzavretiu zmluvy v písomnej forme nedošlo a zmluvné strany sa neriadili písomným návrhom zmluvy o dielo hneď od začiatku vykonávania diela. Podľa písomného návrhu zmluvy o dielo malo dôjsť k uhradeniu ceny diela len „záverečnou faktúrou“, t.j. po vykonaní celého diela. Na základe dohody strán žalobca vystavil ešte pred vykonaním diela faktúru č. 180100029 zo dňa 14.1.2019 na sumu 6.190,83 Eur, ktorú žalovaný uhradil dňa 18.1.2019. V texte účtovného dokladu je v označení dodávka uvedené: „fakturujeme vykonané práce na základe zmluvy o dielo“ 6.190,83 Eur (bez DPH).

10. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný ako zhotoviteľ vo vzťahu s objednávateľom Slovenskou republikou - zastúpenou Špeciálnou základnou školou v Martine dielo vykonal a objednávateľ mu cenu diela 54.370,85 Eur uhradil (vopred) dňa 28.12.2018. Podľa štatutára objednávateľa I.. C. Q. bolo dielo vykonané riadne (bez väd). Časť diela (v rozsahu ústnej zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným) plnil žalovaný svojmu objednávateľovi (Slovenskej republike - Špeciálnej základnej škole v Martine) prostredníctvom žalobcu, tzv. spôsobom subdodávateľským.

11. Okresný súd uviedol, že bola sporná cena diela. Žalobca tvrdil pevnú cenu diela 12.381,66 Eur bez DPH, z ktorej žalovaný vopred (pred vykonaním diela) zaplatil polovicu 6.190,83 Eur bez DPH

a po vykonaní diela mal podľa dohody zaplatiť druhú polovicu 6.190,83 Eur vyúčtovanú faktúrou č. 20190007 zo dňa 14.3.2019, splatnou dňa 21.3.2019. Žalobca tvrdil pevnú cenu diela, ktorej výška bola určená na základe cenovej ponuky žalobcu, respektíve rozpočtu s tým, že cena pokrývala aj iné náklady (ubytovacie a cestovné pre osoby vykonávajúce dielo zabezpečené žalobcom), hoci neboli súčasťou vypracovaného rozpočtu. Svedok V. V. D. vypovedal, že pracoval ako živnostník pre žalobcu a riadil jeho stavebnú činnosť. Bol pri dohadovaní ceny diela medzi žalobcom a žalovaným v Lučenci v kancelárii firmy FaMi house, s.r.o., pre ktorú pracuje ako živnostník (jeho manželka je spoločníčka a konateľka firmy FaMi house, s.r.o.). Potvrdil, že sa dohodla záloha 50 % a zvyšných 50 % po dokončení prác. Žalobca vyplatil živnostníkov, ktorí pre neho na diele pracovali.

12. Žalovaný na svoju obranu tvrdil cenu diela podľa rozpočtu. Žalovaný tvrdil, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie ceny diela, lebo nesplnil podmienky na vznik tohto nároku I./ vykonaním stavebných prác a II./ odsúhlasením vykonaných prác stavebným dozorom. Žalovaný uznal neuhradený zostatok ceny diela 1.683,67 Eur. Žalovaný ale tvrdil celkovú cenu diela podľa rozpočtu 7.882,50 Eur, z ktorej už 6.190,83 Eur žalobcovi zaplatil. Žalovaný tvrdil cenu diela len za skutočne vykonané práce (špecifikované v rozpočte), odkontrolované a prevzaté objednávateľom, po odpočítaní ceny prác, ktoré podľa rozpočtu neboli vykonané (3.536,50 Eur + 3.386 Eur + 960 Eur, spolu za 7.882,50 Eur) a podpísané štatutárom žalovaného. V odseku 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na štatutára žalobcu, ktorým je V. Y., štatutára žalovaného, ktorým je M. G.. Žalobca tvrdil, že bola podľa rozpočtov zo dňa 10.12.2018 dohodnutá pevná cena diela, naopak, podľa žalovaného bola cena diela určená podľa rozpočtu - jednotkové ceny za skutočne vykonané a odsúhlasené práce stavebným dozorom. Žalobca tvrdil, že vykonal všetky práce (uvedené v rozpočtoch), respektíve celý predmet dohodnutého diela, ale žalovaný časť z nich „vyškrtal“.

13. V odseku 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na tvrdenia žalobcu, podľa ktorých sa žalovaný nemal k prebratiu diela, preto žalobca dielo „odovzdal“ štatutárovi Špeciálnej základnej školy v Martine - I.. C. Q.. Svedok I.. C. Q. potvrdil, že dielo bolo vykonané riadne, potvrdil, že dňa 14.3.2019 prevzal práce od žalobcu. Pred 14.3.2019 žalobca vyzýval žalovaného telefonicky na odovzdanie a prebratie diela, avšak dostavil sa iba I.. C. Q.. Podľa následného správania strán sporu okresnému súdu bolo zrejmé, že odovzdanie diela žalovaný do začatia súdneho sporu žiadnym spôsobom nespochybňoval, čo preukázal napríklad referenčný list vystavený žalovaným zo dňa 4.7.2019, e-mail zo dňa 15.3.2019 a ostatné e-maily s pokynmi od žalovaného žalobcovi na fakturáciu 19.3.2019, 2.5.2019. Štatutár žalobcu V. Y. poslal dňa 15.3.2019 e-mail štatutárovi žalovaného - M. G. s „odsúhlasenými a opravenými nedostatkami“ s výzvou „na prejedenie stavby“, lebo zamestnanec žalovaného sa dňa 14.3.2019 nedostavil (podľa dohody) na prebratie a odovzdanie staveniska. Štatutár žalobcu už v tomto e-maile upozornil na to, že cena diela bola určená na 12.381,66 Eur a namietal, že pán Y. chce odčítať nejaké práce v rozpore s dohodou. Pokiaľ žalovaný nevyužil možnosť prevziať dielo od žalobcu, hoci ho na to žalobca vyzval (pred 14.3.2019) v prítomnosti štatutára Špeciálnej základnej školy v Martine - I.. C. Q., okresný súd považoval dielo za odovzdané dňom 14.3.2019. Žalovaný nereagoval ani na ponuku žalobcu prevziať dielo e-mailom zo dňa 15.3.2019. Žalovaný nevyvinul žiadnu aktivitu, ktorá by smerovala k prevzatiu diela pripraveného žalobcom na odovzdanie. K povinnosti prevziať dielo sa správaj pasívne.

14. V odsekoch 20., 21., 22. odôvodnenia rozsudku okresného súdu bolo poukázané na výpoveď svedkov I.. C. Q., N. H., N. Y.. Svedok I.. C. Q. uviedol, že práce koordinoval pán Y.. Štatutár žalovaného - M. G. vypovedal, že stavebný dozor - pán H. potvrdil práce vykonané žalobcom podľa rozpočtu. Štatutár žalovaného dal pokyn fakturovať len odsúhlasené práce. Štatutár žalovaného práce nekontroloval, na to bol stavebný dozor a práce riadil pán Y.. Stavebný dozor zabezpečovala Špeciálna základná škola pánom H.. Faktúru žalobcovi vrátil, pretože stavebný dozor potvrdil iný rozsah prác. Stavebný dozor neodsúhlasoval práce medzi Špeciálnou základnou školou a žalovaným. Svedok N. H. uviedol, že bol v kontakte s riaditeľom Špeciálnej základnej školy v Martine, ktorý ho požiadal o občasný stavebný dozor, a to len po technickej stránke. Žiadnym spôsobom neupravoval rozpočet, úpravy v rozpočtoch a ani podpis nie sú jeho. Svedok N. Y. vypovedal, že na stavbe bol v rámci dobrých vzťahov so žalovaným. Žalovaný dodával cez neho materiál na stavbu. Po predložení upravených rozpočtov uviedol, že fyzicky úpravy v rozpočtoch urobil on, ale podpis nie je jeho. Dohodol sa so stavebným dozorom, že to podpíše jeho menom (H.). Úpravy v rozpočtoch boli pre živnostníkov, ktorí robili pre žalobcu. Svedok na otázku, čo znamenali „vyškrtuté“ položky v rozpočtoch, uviedol, že „v danom čase to ešte urobené nebolo“. Potom to poslal do e-mailu firme BRAAND GROUP, s.r.o. a pánovi M. G.. Živnostníci mu dali papieriky a ak

nebolo urobené všetko, odpočítal svoje výmery s ich výmerami a rozdiel v tom čase, ktorý urobený nebol. Z výpovede svedka N. Y. vyplynulo, že „rozpočty“ upravoval on podľa aktuálneho stavu pre živnostníkov vykonávajúcich práce pre žalobcu podľa dohovoru so žalovaným. Z výpovede svedka nebolo možné vyvodit', že išlo o konečný stav diela vykonaného žalobcom, ale išlo o v tom čase aktuálnu úpravu pre potreby živnostníkov, ktorí boli v zmluvnom vzťahu so žalobcom.

15. Okresný súd na základe logického hodnotenia dôkazov v ich súvislostiach a s prihliadnutím na správanie strán sporu od vzniku ústnej zmluvy o dielo vyjadril, že sa mu javí to, že cena diela bola dohodnutá ako pevná vo výške 12.381,66 Eur bez DPH. Kalkulácia ceny diela vychádzala z cenovej ponuky žalobcu zachytenej do rozpočtov, ale cena nebola určená ako rozpočtová (hoci vychádzala z rozpočtu). O spôsobe dohodnutia ceny diela svedčil svedok V. V. D. (odsek 16. odôvodnenia rozsudku okresného súdu). Stavebný dozor Špeciálnej základnej školy - pán N. H. nekontroloval, ani neodsúhlasoval práce vykonávané žalobcom podľa výmer porovnaním s rozpočtom tak, ako tvrdil žalobca. Výpoveď tohto svedka bola považovaná za dôveryhodnú, pretože nebol v žiadnom vzťahu so stranami sporu. Nerobil to ani N. Y., ktorý len priebežne pri odovzdávaní záznamov živnostníkov pracujúcich pre žalobcu porovnával ich údaje s údajmi v rozpočtoch pre potreby týchto živnostníkov. N. Y. nemal postavenie stavebného dozoru a z jeho výpovede na pojednávaní sa javilo, že ani žalovaný nemal vedomosť, kto skutočne vykonával priebežné (aktuálne) úpravy v rozpočtoch. Svedok nepotvrdil, že išlo o konečný stav diela.

16. Okresný súd konštatoval, že predmet diela nebol sporný, žalovaný nepreukázal, že by žalobca plnil menej ako bol dohodnutý predmet diela. Vzťahy medzi stranami zmluvy o dielo sa od počiatku javili ako korektné a k rozporom zo strany žalovaného došlo až v okamihu vzniku nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela po jeho vykonaní. Okresný súd nepovažoval „Referenčný list“ zo dňa 4.7.2019 podpísaný štatutárom žalovaného - M. G. za inú listinu, ako je jej účel „potvrdenie o uspokojivom vykonaní stavebných prác“ (nenahrádza zápis o odovzdaní a prevzatí diela). Na druhej strane nebol dôvod, aby v ňom žalovaný potvrdzoval nepravdivé údaje, najmä v položkách: „zmluvná cena“ 12.381,66 Eur bez DPH, „fakturovaná cena“ 12.381,66 Eur bez DPH. Žalobca poslal žalovanému faktúru dňa 15.3.2019 e-mailom a poštou. Dňa 2.5.2019 konateľ žalovaného e-mailom oznámil žalobcovi, aby upravil faktúru podľa priloženého súpisu a túto zaplatia. Rozdiel oproti dohode bude zaplatený na druhú faktúru. Z obsahu e-mailu nebolo možné vyvodit' nič iné, len pokyn na vyhotovenie dvoch faktúr namiesto jednej na zaplatenie ceny diela. Nič na tom nezmenil ani skorší e-mail žalovaného zo dňa 19.3.2019 „...konečne mám podklady podpísané stavebným dozorom. Faktúra sa bude vystavovať podľa toho.“ Stavebný dozor - N. H. rozpočty nielenže neupravoval, ale ani nepodpisoval. E-mail zo dňa 19.3.2019 žiadnym spôsobom nespochybnil pokyn v e-maile zo dňa 2.5.2019: 1/ fakturovať podľa priloženého súpisu a 2/ rozdiel oproti dohode dať na druhú faktúru. Vzhľadom na právne posúdenie veci okresným súdom vo vzťahu k pevnej cene diela nebolo potrebné vykonať dokazovanie na určenie ceny diela znaleckým posudkom. Stranám sporu bolo od počiatku, aj počas celého vykonávania diela známe, čo je predmetom plnenia žalobcu. Žalobca uniesol bremeno tvrdenia a aj dôkazné bremeno, preto okresný súd žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom zostatku ceny diela 6.190,83 Eur z celkovej pevnej ceny diela 12.381,66 Eur.

17. Okresný súd okrem istiny konštatoval, že žalobca má nárok aj na príslušenstvo pohľadávky, a to úroky z omeškania (§ 340 ods. 2, § 365 ods. 1, § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka) počnúc od prvého dňa omeškania 22.3.2019 (deň nasledujúci po splatnosti 21.3.2019) až do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40 Eur (§ 369c ods. 1 Obchodného zákonníka). Okresný súd žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania od žalovaného 100 %, podľa § 255 ods. 1 CSP, pretože bol v spore úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

18. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný podaním zo dňa 17. novembra 2022. Žalovaný poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, keďže mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ako aj, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný poukázal na závery odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Žalovaný zdôraznil, že žalobca voči nemu

uplatňuje pohľadávku vo výške 6.190,83 Eur, a preto mal dôkazné bremeno o tejto pohľadávke, ktoré neuniesol, pretože nepreukázal súhlas s tvrdenou pevnou cenou za dielo. Žalovaný poukázal na obsah pojednávania pred okresným súdom zo dňa 14.06.2021, a to predbežné právne posúdenie veci okresným súdom, i napriek ktorému hoci žalobca nepredložil podklad pre určenie ceny diela, okresný súd mal za preukázané zdanie („javí sa“) o existencii dohody o pevnej cene diela, preto v tomto smere žalovaný považoval rozsudok za prekvapivý. Pokiaľ okresný súd poukázal na správanie sa strán sporu po uzavretí zmluvy o dielo a toto nekonkretizoval, tak odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné, pre ktorú vadu žalovaný nemá možnosť vzniesť relevantné námietky. Žalovaný poukázal na výklad prejavu vôle v zmysle § 266 Obchodného zákonníka, keď sa prihliada nielen na následné správanie sa strán sporu po vykonaní právneho úkonu, ale aj na správanie, ktoré tomuto úkonu predchádza. Žalovaný poukázal na písomný návrh, vyjadrenie zo dňa 02.02.2022 s tým, že sporové strany pôvodne ani nezamýšľali dojednanie o pevnej cene diela, ktorá by mala byť vždy v rovnakej výške bez ohľadu na skutočne vykonané práce. Žalovaný poukázal na vyjadrenie žalobcu zo dňa 14.05.2020, v ktorom žalobca pohľadávku odvodzoval od písomného návrhu. Žalovaný uviedol, že písomný návrh nezakladal právo na pevnú cenu za dielo, ale určoval len najvyššiu možnú cenu diela, ktorej konečná výška mala závisieť od skutočne vykonaných prác, a preto, ak žalobca vychádzal pri odvodzovaní svojho nároku na pohľadávku od písomného návrhu, bolo zrejmé, že ho nesprávne interpretoval. Žalovaný pre úplnosť poukázal na e-mail zo dňa 15.03.2019 predložený žalobcom a adresovaný žalovanému, v ktorom sa rovnako odvolával na písomný návrh, keď konkrétne uviedol, že „zároveň chcem vystaviť aj faktúru s dátumom 14.03.2019 podľa zmluvy o dielo, ktorú dodnes nemám ešte z vašej strany podpísanú“. Žalobca pred vystavením faktúry opäť odkázal na písomný návrh, ktorý podľa žalovaného neobsahoval ustanovenia o pevnej a nemennej cene za dielo, ale len o maximálnej a od skutočne vykonaných prác sa odvíjajúcej cene. Okresný súd uvedené nezobral na zreteľ. Podľa žalovaného okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď nesprávne interpretoval ust. § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka.

19. Žalovaný v odvolaní poukázal na odsek 23. odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Pokiaľ ide o vyhodnotenie svedeckej výpovede V. D., tak okresný súd neposúdil dôveryhodnosť tohto svedka i napriek tomu, že potvrdil, že opakovane spolupracoval so žalobcom, a preto jeho nestrannosť nie je taká jednoznačná, ako to okresný súd konštatoval vo vzťahu k svedkovi N. H.. Žalovaný zdôraznil to, že svedok V. D. výslovne neuviedol, že sa dojednala pevná cena diela 12.000 Eur, ako jeho výpoveď interpretoval okresný súd. Jeho výpoveď o dojednanej cene 12.000 Eur nevyklučuje žalovaným tvrdenú skutočnosť o dohode o cene diela podľa skutočne vykonaných prác. Okresný súd nezohľadnil tvrdenie svedka V. D., že v cene mali byť zahrnuté aj náklady (dopravné, za ubytovanie, diéty a iné), ktoré neboli súčasťou rozpočtu. Toto tvrdenie je však podľa žalovaného podstatné pre hodnotenie jeho výpovede, ktorej výpovedi okresný súd pripísal podstatný význam. Žalobcom uplatnená pohľadávka bola fakturovaná faktúrou č. 20190007 zo dňa 14.03.2019, podľa ktorej textu predstavuje cenu za „vykonané práce na základe zmluvy o dielo“ s označením položky stavebné práce. V súdnom konaní nebolo tvrdené ani preukázané, aká suma z tvrdenej ceny diela mala byť odplatom za vykonané práce a aká suma mala byť náhradou nákladov, a teda, či vôbec takáto tvrdená dohoda bola určitá a platná. Faktúrou fakturovaná pohľadávka má byť výlučne odplatom za stavebné práce, a nie náhradou nákladov, čo znamená, že žalobca si voči žalovanému za práce na diele uplatnil sumu vyššiu, než mu mala prináležať podľa svedka V. D.. Obidvoma faktúrami boli účtované práce na základe zmluvy o dielo, stavebné práce, nie náklady, čo je viac ako vypovedal svedok V. D., pričom okresný súd sa s týmito nezrovnalosťami nevysporiadal. Podľa žalovaného pred okresným súdom nebola preukázaná dohoda o pevnej cene za dielo. Cena diela bola od počiatku determinovaná skutočne vykonanými prácami. Ako okolnosť predchádzajúca uzavretiu ústnej zmluvy o dielo by preto mal byť písomný návrh zohľadnený pri zisťovaní vôle sporových strán prejavenej v zmluve o dielo. Podľa žalovaného ide o listinný dôkazný prostriedok, v ktorom je vôľa prejavená podstatne jednoznačnejšie, než v e-maile zo dňa 02.05.2019 odoslanom žalovaným žalobcovi, ktorý okresný súd zdôrazňoval a venoval sa jeho výkladu, a to vety „rozdiel oproti dohode zaplatíme na základe druhej faktúry“. Podľa žalovaného žalobcom predložené listinné dôkazy, a to písomný návrh a e-mailová komunikácia zo dňa 15.03.2019 až 02.05.2019 preukazujúce správanie sa sporových strán predchádzajúce uzavretiu zmluvy o dielo ako aj nasledujúce správanie, spoločne preukazujú, že medzi sporovými stranami komunikovaná suma 12.381,66 Eur nebola cenou pevnou, ale maximálnou a pre určenie konečnej ceny diela boli rozhodujúce skutočne vykonané práce. Okresný súd dospel k záveru o vykonaní diela žalobcom v plnom rozsahu a toto vykonanie odvodzoval od jeho odovzdania pre hlavného objednávateľa, avšak žalovaný bol vo vzťahu s hlavným objednávateľom, pre ktorého zabezpečoval dielo len prostredníctvom žalobcu. Uvedené potvrdil aj svedok N. H., svedok C. Q. a štatutár žalobcu V. Y.. Dielo plnil žalovaný subdodávateľsky prostredníctvom žalobcu. Potvrdenie

svedka C. Q. o tom, že hlavnému objednávateľovi bolo dielo odovzdané v súlade s uzavretou písomnou Zmluvou o dielo zo dňa 11.12.2018, automaticky nemôže dokazovať žalobcom vykonaný rozsah diela.

20. Žalobca podľa žalovaného nepreukázal, že mu vzniklo právo na zaplatenie ceny za vykonanie diela v plnom rozsahu. Okresný súd opakovane uviedol, že medzi stranami nebol sporný predmet diela, avšak predmet diela nie je totožný ako vykonaný rozsah diela a práve žalobcom vykonaný rozsah diela bol sporný, pretože žalovaný namietal, že žalobca nevykonal všetky rozpočtované práce v dohodnutom rozsahu. Referenčný list zo dňa 04.07.2019 nepotvrďuje dojednanie o pevnej cene za dielo ani skutočnosť vykonania diela v pôvodne dohodnutom rozsahu. Štatutárny orgán žalovaného vysvetlil, že ho podpísal z dôvodu dobrých vzťahov pre potreby žalobcu, ale určite nie s doplnením bez pripomienok. Referenčný list nebol vyplnený zo strany žalovaného, jeho konateľ ho len podpísal. Údaje v ňom uvedené sa nezhodujú so skutočnosťou, keď ako zmluvný termín realizácie sa uvádza 01.12.2018 až 15.03.2019 a ako skutočný termín realizácie sa uvádza 12.12.2018 až 01.03.2019. V rámci výpovedí bolo uvedené, že práce na diele začal žalobca až v januári 2019, preto údaj o termíne realizácie diela nemôže byť pravdivý. Pravdivosť údajov v referenčnom liste bola spochybnená, a to potom v rozsahu všetkých v ňom uvedených údajov. Z e-mailu doručeného žalovanému od žalobcu dňa 02.05.2019, ktorý predložil žalobca, vyplýva, že žalobca nespochybnil súpis prác doručený mu skôr žalovaným ako podklad pre fakturáciu. Ani s touto skutočnosťou sa okresný súd nijako nevysporiadal. Okresný súd k rozpočtu s vyškrtnutými položkami, ktoré neboli vykonané, uzavrel, že nezohľadňoval konečný stav realizácie diela. Uvedené sa nezakladá podľa žalovaného na pravde, keďže tento súpis vykonaných prác bol žalovanému poskytnutý a následne žalobcovi poslaný až v čase po vystavení faktúry, ako plynie z e-mailu zo dňa 19.03.2022. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

21. K odvolaniu žalovaného a vyjadril žalobca v podaní zo dňa 13.01.2023. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny s priznaním 100 % nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok okresného súdu žalobca považoval za dostatočne presvedčivý a vecne správny. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva súlad medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. S odvolacími dôvodmi žalovaného sa žalobca nestotožnil a mal za to, že vykonaným dokazovaním bola preukázaná pohľadávka žalobcu. I pokiaľ nebola zmluva o dielo v písomnej forme, dôkazy vykonané pred okresným súdom potvrdili dohodu zmluvných strán o podstatných náležitostiach zmluvy o dielo a v neposlednom rade aj výsluchom konateľa žalobcu V. Y., svedka V. D., ale aj výsluchom konateľa žalovaného pána G. bolo preukázané, že žalobca sa so žalovaným dohodol na realizácii diela spočívajúcom v odstránení havarijného stavu sociálnych zariadení v Špeciálnej základnej škole v Martine ako aj na cene diela v sume 12.381,66 Eur. Suma 12.381,66 Eur v zmysle dohody bola fakturovaná tak, že 50 % bolo z nej uhradené ako záloha žalobcovi a zvyšných 50 % po vykonaní diela. Žalobca riadne a včas vykonal dohodnuté stavebné práce podľa rozpočtu zo dňa 10.12.2018 ako aj podľa zmluvy o dielo. O riadnom vykonaní stavebných prác svedčil aj Referenčný list zo dňa 04.07.2019, ktorý bol podpísaný konateľom žalovaného M. G.. Referenčný list predstavuje dôkaz o plnení - potvrdenie o uspokojivom vykonaní stavebných prác zo strany žalobcu pre žalovaného s názvom a miestom zákazky „Špeciálna základná škola, P. Mudroňa 611/46, 031 01 Martin“, pričom deklaruje výšku zmluvnej ceny 12.381,66 Eur bez DPH a skutočne fakturovanú cenu 12.381,66 Eur bez DPH. Dokazovaním bolo preukázané, že po ukončení diela žalovaný nereagoval na výzvy žalobcu na prevzatie diela, preto žalobca dielo odovzdal investorovi, t.j. štatutárovi Špeciálnej základnej školy v Martine, ktorý dielo riadne prevzal, potvrdil žalobcovi, že celé dielo bolo riadne vykonané. Na základe dohody žalobca vyúčtoval zvyšnú časť celkovej ceny diela v rozsahu 50 %, a to sumu 6.190,83 Eur, ktorú žalovaný doteraz žalobcovi neuhradil. Žalovaný bezdôvodne a bez dohody so žalobcom jednostranne zoškrtal rozsah diela v porovnaní s dohodnutým rozpočtom, a to aj napriek skutočnosti, že dielo bolo v celosti riadne dodané, odovzdané a žalovanému bolo zo strany Špeciálnej základnej školy Martin uhradené v celom rozsahu dohodnutej ceny diela podľa rozpočtu, ktorý v danom prípade korešpondoval v časti týkajúcej sa predmetu sporu s rozpočtom žalobcu.

22. Podľa žalobcu z výsledkov dokazovania bolo preukázané, a to aj podľa výpovedí svedka H., pána Y., že rozpočet diela nebol upravovaný zo strany stavebného dozoru pána H., ako v konaní účelovo tvrdil štatutárny zástupca žalovaného pán G., ale rozpočet bol jednostranne upravený zo strany zmluvného partnera žalovaného, t.j. pána Y., ktorý však nemal žiaden zmluvný vzťah so žalobcom ani nebol poverený vykonávaním stavebného dozoru pre žalovaného. S poukazom na výsluch pána H. ako aj

výsluch pána Y. bolo preukázané, že dielo bolo vykonané v rozsahu dojednanom s investorom, a teda aj v rozsahu, ktorý v časti vykonal pre žalovaného žalobca. Svedok Y. okrem iného uviedol: „viem, že dielo bolo vykonané a prebraté a aj uhradené“. Z tejto výpovede potom sú vyvrátené účelové tvrdenia žalovaného, že žalobca dielo nevykonal, resp. že časť diela musela za žalobcu realizovať spoločnosť pána Y.. Predloženou fotodokumentáciou, výsluchom pána Y., V. D., I. Q., ale aj výsluchom samotného štatutárneho zástupcu žalovaného a svedkov Y. a H. žalobca preukázal rozsah vykonaného diela, ktorý sa zhodoval s rozsahom podľa zmluvy o dielo, ktorú žalovaný bezdôvodne, účelovo odmietol podpísať, čím žalobca jednoznačne preukázal opodstatnenosť svojej pohľadávky. Samotný žalovaný zaslal po tom, ako sa strany sporu dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy o dielo, túto zmluvu k podpisu, pričom žalobca zmluvu aj podpísal a zaslal ju žalovanému k podpisu, avšak žalovaný nevedno z akého dôvodu zmluvu nepodpísal, a preto žalobca mal za to, že žalovaný sa nemôže v tomto konaní odvolávať na ustanovenia zmluvy o dielo, ktoré mu vyhovujú, nakoľko sám spôsobil, že zmluva o dielo podpísaná nebola, a preto bolo potrebné túto vec posudzovať ako nárok z titulu ústnej zmluvy o dielo podľa dotknutých ustanovení Obchodného zákonníka. Okresný súd podľa žalobcu jeho nárok správne vyhodnotil. Podľa žalobcu žalovaný neuviedol také odvolacie dôvody, ktoré by mali viesť k zrušeniu rozsudku okresného súdu, preto žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

23. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 29. januára 2023. Žalovaný zotrval na podanom odvolaní. Zotrval na nedostatočnom odôvodnení rozsudku okresného súdu. Žalovaný zvýraznil, že sa neodvoláva na písomný návrh ako na zmluvu o dielo, ale na to, že skutočnosť uzavretia zmluvy o dielo v ústnej forme nebola medzi žalobcom a žalovaným sporná. Žalovaný ale poukázal na písomný návrh ako jeden z dokumentov, prostredníctvom ktorých možno zistiť vôľu sporových strán ako u účastníkov ústnej zmluvy o dielo podľa § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka. Takto to podľa žalovaného robí aj žalobca, pretože bez zohľadnenia písomného návrhu nie je zrejmé, ako žalobca dospel k záveru, ktorý má preukazovať cenu diela vo výške 12.381,66 Eur. Z písomného návrhu nesporne vyplýva, že sporové strany nejednali o pevnej cene diela, ale o cene diela, ktorá bude určená podľa skutočne vykonaných prác, pričom zmluvné strany dielo limitovali cenou vo výške 12.381,66 Eur. Podľa žalovaného referenčný list nemôže preukazovať existenciu dohody o pevnej cene diela, keď žalovaný vysvetlil okolnosti vystavenia a podpísania referenčného listu a poukázal na nezrovnalosti so skutočnosťou, pre ktoré je potrebné referenčný list odmietnuť ako celok, a nie zohľadniť len niektoré v ňom uvedené údaje. Z chronologického hľadiska, ako plynie z listinných dôkazných prostriedkov, žalobca mal dielo odovzdať priamo hlavnému objednávateľovi dňa 14.03.2019, tento deň vystavil faktúru, dňa 15.03.2019 faktúru poslal žalovanému a dňa 19.03.2019 žalovaný poslal žalobcovi súpis prác, v súlade s ktorým by mala byť faktúra. Podľa žalovaného nie je pravdou tvrdenie vo vyjadrení žalobcu, a to v bode II. odsek 15., že „s odstupom niekoľkých mesiacov, keď už dielo bolo riadne odovzdané investorovi, žalovaný bezdôvodne a bez akejkoľvek dohody so žalobcom jednostranne zoškrtnal rozsah diela v porovnaní s dohodnutým rozpočtom“. Žalovaný zdôraznil to, že prevzatie diela hlavným objednávateľom nepreukazuje skutočnosť riadneho splnenia záväzku žalobcom, pretože žalobca mal postavenie subdodávateľa a žalovaný plnil prostredníctvom viacerých subjektov a vlastných kapacít. Žalovaný zotrval na odvolacom návrhu.

24. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 01.03.2023. Žalobca zotrval na vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu s návrhom na potvrdenie rozsudku a priznanie náhrady trov odvolacieho konania. Podľa žalobcu vykonaným dokazovaním, a to tak každým dôkazom jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti bolo preukázané, že pohľadávka žalobcu je opodstatnená. Žalobca zotrval na tom, že e-mail žalovaného, ktorým žiadal bez právneho dôvodu žalobcu o opravu faktúry vystavenej dňa 14.03.2019 a zaevidovanej v účtovníctve žalobcu, bol žalobcovi doručený až dňa 02.05.2019, teda s odstupom niekoľko mesiacov, keď už dielo bolo riadne odovzdané investorovi. Výsluch konateľa žalobcu V. Y., svedka V. D. a výsluch konateľa žalovaného pána G. preukázali to, že žalobca sa so žalovaným dohodol na realizácii diela spočívajúcom v odstránení havarijného stavu sociálnych zariadení v Špeciálnej základnej škole v Martine ako aj na cene za vykonané dielo v sume 12.381,66 Eur. Výsluch svedkov pána Y. a H. v konaní preukázal rozsah žalobcom vykonaných prác na diele, ktorý sa zhodoval s rozsahom podľa zmluvy o dielo, ktorú žalovaný bezdôvodne, zrejme účelovo odmietol podpísať. Dokazovanie preukázalo to, že po dokončení diela žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu na prevzatie diela, a preto žalobca dielo odovzdal priamo investorovi, a to štatutárovi Špeciálnej základnej školy v Martine, ktorý dielo riadne prevzal a potvrdil žalobcovi, že celé dielo bolo riadne vykonané. Podľa dokazovania, výsluchov svedkov pána H. a pána Y. bolo preukázané, že rozpočet diela nebol upravený

zo strany stavebného dozoru pána H., ale tento bol jednostranne upravený zo strany zmluvného partnera žalovaného, t.j. pána Y., ktorý nemal žiaden zmluvný vzťah so žalobcom, ani nebol poverený vykonaním stavebného dozoru pre žalovaného. Podľa žalobcu riadnemu a včas vykonanému dielu svedčí aj Referenčný list zo dňa 04.07.2019, ktorý podpísal konateľ žalovaného pán M. G., ktorý referenčný list predstavuje dôkaz o plnení - potvrdenie o uspokojivom vykonaní stavebných prác zo strany žalobcu pre žalovaného a deklaruje aj výšku zmluvnej ceny 12.381,66 Eur bez DPH a skutočne fakturovanú cenu 12.381,66 Eur bez DPH. Podľa žalobcu žalovaný ani vo vyjadrení neuviedol také dôvody, pre ktoré by mal odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Podľa žalobcu rozsudok okresného súdu netrpí žiadnymi vadami, je riadne odôvodnený, a preto je namieste tento rozsudok potvrdiť a žalobcovi priznať náhradu trov odvolacieho konania.

25. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania rozsudok okresného súdu verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

26. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/33/2023-353 zo dňa 13.06.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 20.06.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

27. Krajský súd uvádza, že napadnutý rozsudok okresného súdu posudzoval v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného obsiahnutých v ním podanom odvolaní zo dňa 17. novembra 2022 za viazanosti skutkovým stavom zisteným okresným súdom za aplikácie ust. § 383 CSP, keď podľa názoru krajského súdu v dostatočnom a potrebnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie na posúdenie žalobcom uplatnenej pohľadávky a obrany žalovaného. Krajský súd konštatuje, že napadnutý rozsudok okresného súdu zodpovedá náležitostiam ust. § 220 ods. 2 CSP, pretože okresný súd uviedol dôkazy, ktoré boli vykonané, tieto vyhodnotil, z nich vyvodil skutkový záver, ktorý následne právne posúdil.

28. Žalovaný v odvolaní namietal spôsob vyhodnotenia dôkazov vykonaných pred okresným súdom, a to tak listín ako aj svedeckých výpovedí, namietal, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v súdnom spore uplatnenej pohľadávky. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal dohodu sporových strán o pevnej cene za dielo, ak strany nezamýšľali dojednanie o pevnej cene. Žalovaný v odvolaní poukázal ďalej na to, že cena diela bola od počiatku determinovaná skutočne vykonanými prácami, pričom písomný návrh nezakladal právo na pevnú cenu za dielo, určoval len najvyššiu možnú cenu diela, ktorej konečná výška mala závisieť od skutočne vykonaných prác. Žalovaný poukázal na predbežný právny názor vyjadrený okresným súdom na pojednávaní dňa 14.06.2021, keď napriek uvedenému, hoci žalobca nepredložil podklad pre určenie ceny diela, okresný súd mal za preukázané zdanie - „javí sa“ o existencii dohody o pevnej cene diela, z ktorého dôvodu je rozsudok okresného súdu prekvapivý. Žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie, keď nesprávne bolo interpretované ust. § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka. K Referenčnému listu zo dňa 04.07.2019 žalovaný v odvolaní uviedol, že pravdivosť v ňom vyjadrených údajov bola spochybnená. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že mu vzniklo právo na zaplatenie ceny diela v plnom rozsahu a záver na cenu diela nemôže byť odôvodnený tým, že dielo bolo odovzdané priamo hlavnému objednávateľovi.

29. Krajský súd na základe nižšie uvedených záverov nevyhodnotil ani jeden z odvolacích dôvodov žalovaného za relevantný. Krajský súd za aplikácie aj ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje na skutkové a právne závery vyjadrené okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa v podstatnosti stotožňuje. Nebolo preto potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku opätovne vyjadroval skutkové zistenia, závery, ich vyhodnotenie po právnej stránke, ktoré už uskutočnil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a bolo postačujúce na tieto závery rozsudku okresného súdu odkázať. Tento postup krajského súdu vyplýva aj z toho, že odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tak prvoinštančné, ako aj odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09).

30. K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí princíp právnej istoty, ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Žalovaný namietal, že vzhľadom k predbežnému právnemu názoru vyjadrenému okresným súdom na pojednávaní konanom dňa 14.06.2021 a následného nepredloženia podkladov pre určenie ceny diela i napriek uvedenému okresný súd mal za preukázané zdanie o existencii dohody o pevnej cene diela, a preto považoval v tomto smere rozsudok okresného súdu za prekvapivý.

31. Krajský súd sa oboznámil s obsahom Zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 14.06.2021, podľa ktorej okrem iného okresný súd uviedol predbežné právne posúdenie veci v tom, že „zo samotného návrhu zmluvy o dielo v písomnej forme, ktorá nebola uzavretá v písomnej forme, vyplýva, že cena diela nebola určená ako pevná. Bola určená maximálna cena. Zmluva odkazovala na prílohu, resp. návrh zmluvy odkazoval na prílohu, ktorá však nebola doložená k návrhu zmluvy o dielo“. Po tomto predbežnom právnom posúdení veci, ktoré sa vzťahovalo k cene diela nasledovalo dokazovanie výsluchom štatutára žalobcu V. Y., výpoveď svedka I. C. Q., boli predkladané listiny, ktoré sa stali súčasťou spisu (č.l. 130-132 spisu), výpoveď svedka V. V. D., po výpovedi tohto svedka vykonal okresný súd dokazovanie listinami, ktoré tvorili do tohto času súčasť spisového materiálu a pojednávanie bolo odročené na termín 8. septembra o 9:00 hod.. Dňa 25.06.2021 bol okresnému súdu doručený návrh žalobcu na doplnenie dokazovania, t.j. po vykonanom pojednávaní zo dňa 14.06.2021 (č.l. 146 až 158 spisu), keď súčasťou tohto návrhu boli jednotlivé listiny, a to e-mailová komunikácia medzi žalobcom a žalovaným, doložené rozpočty. V spisovom materiáli sa nachádza vyjadrenie žalovaného k doposiaľ vykonanému dokazovaniu spolu s návrhom na vykonanie dôkazov, a to podaním zo dňa 29.06.2021 (č.l. 166 až 190 spisu), ktoré vyjadrenie žalovaného bolo zaslané spolu s dôkaznými prostriedkami a rovnako nasledovalo až po pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 14.06.2021. Okresný súd na nariadenom pojednávaní dňa 08.09.2021 vykonal dokazovanie listinami, ktoré sa v spise nachádzali do termínu tohto pojednávania, bol vykonaný výsluch štatutára žalovaného pána M. G.. Na nariadenom pojednávaní dňa 10.01.2022 bol vykonaný výsluch svedka N. H., bolo prístupné k výsluchu N. Y., žalovaný v podaní zo dňa 2. februára 2022 (č.l. 262 až 266 spisu) sa vyjadril k vykonanému dokazovaniu. Na pojednávaní pred okresným súdom dňa 28.09.2022 (č.l. 267 až 270 spisu) sporové strany zhrnuli svoje nároky, vyjadrili sa k dokazovaniu ako aj k právnej stránke a následne dňa 31.10.2022 (č.l. 294 spisu) bol okresným súdom vyhlásený rozsudok.

32. Krajský súd považoval za nevyhnutné uviesť, čo nasledovalo po pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 14.06.2021, na ktoré poukázal žalovaný v odvolaní a na ktorom bolo uvedené predbežné právne posúdenie veci okresným súdom. Z tohto následného postupu okresným súdom, rozsahu vykonávaného dokazovania potom neobstál odvolací dôvod žalovaného o prekvapivosti rozsudku okresného súdu, ktorú žalovaný odvíjal od pojednávania konaného pred okresným súdom dňa 14.06.2021 v spojení s vysloveným predbežným právnym názorom okresného súdu. Ak po pojednávaní konanom dňa 14.06.2021, na ktorom okresný súd vyjadril svoje predbežné právne posúdenie veci, nasledovalo ďalšie dokazovanie, t.j. keď okresný súd uviedol predbežný právny názor predtým, než došlo k ďalšiemu rozsiahlemu dokazovaniu, tak takéto predbežné právne posúdenie veci nemôže konajúci okresný súd zaväzovať a nespôsobuje to ani prekvapivosť následne vydaného súdneho rozhodnutia, pretože potom by okresný súd konal v rozpore so zákonnou úpravou v zmysle § 191 CSP, ak po tomto pojednávaní konanom dňa 14.06.2021 by nezhodnotil všetky dôkazy následne vykonané, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti.

33. Krajský súd v súlade aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR poukazuje na to, že cieľom ust. § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočne dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci (NS SR sp.zn. 1Obdo/92/2018). Krajský súd zvýrazňuje, že postup podľa § 181 ods. 2 CSP nie je možné stotožňovať s tým, ako v konečnom dôsledku mieni súd meritórne vo veci rozhodnúť a na základe akých skutkových a právnych záverov toto svoje rozhodnutie odôvodniť, pretože uvedené má miesto až v rámci meritórneho rozhodnutia. Krajský súd k významu a použitiu ust. § 181 ods. 2 CSP poukazuje na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Obdo/57/2021,

sp.zn. 1Obdo/92/2018, sp.zn. 4Cdo/266/2021, sp. zn. 7Cdo/279/2021, sp. zn. 1Obdo/3/2019. Krajský súd konštatuje, že postupom okresného súdu, priebehom vykonávaného dokazovania nedošlo k zásahu do práva žalovaného na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia.

34. K odvolaciemu dôvodu žalovaného o nesprávnom vyhodnotení vykonaných dôkazov krajský súd uvádza, že ani tento odvolací dôvod žalovaného nebol relevantný. Z priebehu vykonaného dokazovania, hodnotenia dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti krajský súd uvádza, že bol okresným súdom zachovaný postup v zmysle ust. § 191 CSP. Konečnému vyhodnoteniu a posúdeniu vykonaných dôkazov okresným súdom predchádzala racionálna úvaha konajúceho súdu majúca základ v priebehu konania, stavu dokazovania a čo v rámci neho vyšlo najavo. Je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov zásadne nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Tak ako to vyjadril krajský súd vyššie, konečnému zhodnoteniu dôkazov vykonaných pred okresným súdom predchádzala racionálna úvaha konajúceho súdu.

35. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, ktorým namietal nesprávne vyhodnotenie výpovede svedka V. D., krajský súd poukazuje na obsah tejto výpovede na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 14.06.2021, keď svedok bol pred výpoveďou poučený podľa ust. § 196 ods. 2 CSP. Pokiaľ nebol preukázaný opak, vychádza sa z vierohodnosti tejto svedeckej výpovede. Svedok V. D. uviedol, že bol prítomný pri rokovaniach o uzatváraní zmluvy medzi žalobcom a žalovaným s tým, že sa dojednala cena 12.000 Eur. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na jednotlivé svedecké výpovede, ktoré vyhodnotil v kontexte všetkých vykonaných dôkazov, čo korešpondovalo ust. § 191 CSP.

36. Krajský súd vzhľadom k rozpornosti vyjadrení žalobcu a žalovaného, a to tvrdení žalobcu, že bola dohodnutá pevná cena diela oproti obrane žalovaného, že medzi žalobcom a žalovaným komunikovaná suma 12.381,66 Eur nebola cenou pevnou, ale maximálnou a pre určenie ceny diela boli rozhodujúce skutočne vykonané práce, bolo podstatné zodpovedať, či žalobca preukázal uplatnenú pohľadávku, t.j. či uniesol dôkazné bremeno o tom, že bola dohodnutá pevná cena za dielo 12.381,66 Eur bez DPH, z ktorej po čiastočnej úhrade žalovaným žalovaná pohľadávka predstavovala 6.190,83 Eur. Krajský súd oproti odvolaciemu dôvodu žalovaného má za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, podľa vykonaného dokazovania preukázal, že cena diela spočívajúca vo vykonávaní prác na stavbe „Odstránenie havarijného stavu sociálnych zariadení v budove Špeciálnej základnej školy na ulici P. Mudroňa 46“ bola dohodnutá ako pevná cena vo výške 12.381,66 Eur bez DPH. Ak aj okresný súd v odseku 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku použil termín, že sa okresnému súdu „javí“, že cena diela bola dohodnutá ako pevná vo výške 12.381,66 Eur bez DPH, tak tento termín v kontexte vyslovených záverov okresným súdom nemôže byť na základe odvolania žalovaného vytrhnutý ako zdanie.

37. K preukázaniu žalobcovho nároku okresný súd poukázal aj na listinný dôkaz, a to Referenčný list zo dňa 04.07.2019 podpísaný štatutárnym orgánom žalovaného pánom M. G. (odsek 23. odôvodnenia rozsudku okresného súdu). Žalovaný v odvolaní uvádzal, že Referenčný list zo dňa 04.07.2019, ktorý bol podpísaný štatutárnym orgánom žalovaného, nezodpovedá skutočnosti, keď ako zmluvný termín realizácie sa uvádza 01.12.2018 až 15.03.2019 a skutočný termín realizácie sa uvádza 12.12.2018 až 01.03.2019, pričom v rámci výpovedí bolo uvedené, že práce na diele začal žalobca až v januári 2019. Žalovaný v odvolaní poprel pravdivosť údajov uvedených v Referenčnom liste zo dňa 04.07.2019. Okresný súd Referenčný list zo dňa 04.07.2019 nepovažoval za inú listinu, ako bol jej účel, a to potvrdenie o uspokojivom vykonaní stavebných prác, avšak na druhej strane mal za to, že nebol dôvod, aby žalovaný v ňom potvrdzoval nepravdivé údaje, najmä v položkách zmluvnej ceny 12.381,66 Eur bez DPH, fakturovaná cena 12.381,66 Eur bez DPH. Krajský súd k dôkazu Referenčného listu zo dňa 04.07.2019 (č.l. 45 spisu), ktorý bol podpísaný za žalovaného štatutárnym orgánom a k jeho obsahu uvádza, že rozložil dôkazné bremeno v súdnom konaní v tom, že bolo na žalovanom, aby poprel dôkazmi údaje v ňom samotným žalovaným potvrdené, podpísané. K tomuto na základe vykonaných dôkazov

pred okresným súdom nedošlo. V Referenčnom liste zo dňa 04.07.2019, ktorý žalovaný podpísal a obsahom ktorého bola aj uvedená zmluvná cena 12.381,66 Eur bez DPH, skutočne fakturovaná cena 12.381,66 Eur bez DPH, v kolónke Referenčného listu zo dňa 04.07.2019 vyjadrenie odberateľa, t.j. žalovaného uvedené „bez pripomienok“, potom aj týmto dôkazom žalobca preukázal tvrdenie o dohodnutej pevnej cene diela 12.381,66 Eur bez DPH. V súhrnnosti vykonaných dôkazov žalobca preukázal svoje tvrdenie o pevnej cene diela dohodnutej so žalovaným, t.j. preukázal zostatok žalobou uplatnenej pohľadávky ceny diela. Žalobca tak podľa názoru krajského súdu uniesol dôkazné bremeno a na druhej strane žalovaný svoju obranu o tom, že nebola dohodnutá pevná cena diela, ale len cena maximálna a pre jej určenie boli rozhodujúce skutočne vykonané práce, nepreukázal. Ak dôkazmi zo strany žalovaného neboli popreté údaje obsiahnuté v Referenčnom liste zo dňa 04.07.2019, ktorý bol podpísaný žalovaným, súčasťou ktorého bola aj uvedená zmluvná cena diela bez DPH 12.381,66 Eur, tak nepochybne aj tento dôkaz pristúpil k preukázaniu žalobcovho nároku. Krajský súd poukazuje aj na samotnú výpoveď štatutárneho orgánu žalovaného pána M. G. na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 08.09.2021, keď uviedol, že „žalobca dostal polovicu z ceny, na ktorej sme sa dohodli podľa výkazu výmer okolo 12.000 Eur“.

38. Žalobca splatnosť svojho nároku na zaplatenie zostatku ceny diela do dohodnutej pevnej ceny diela preukázal aj tým, že dielo bolo odovzdané hlavnému objednávateľovi, t.j. zmluvnému partnerovi žalovaného priamo, pokiaľ žalovaný i napriek výzve žalobcu v prítomnosti štatutára Špeciálnej základnej školy v Martine I. C. Q. nevyužil možnosť prevziať dielo od žalobcu, a tým sa dielo považovalo za odovzdané 14.03.2019. Výsledky dokazovania preukázali to, že žalovaný ako zmluvný partner žalobcu bol pasívny, nevyvinul žiadnu aktivitu smerujúcu k prevzatiu diela pripraveného žalobcom, a preto takéto správanie, resp. nekonanie žalovaného nemôže byť vyložené na ujmu práv žalobcu, ktorý je pripravený dielo odovzdať. Z uvedeného preto svoju relevantnosť v okolnostiach danej sporovej veci má aj odovzdanie diela žalobcom priamo hlavnému objednávateľovi, s ktorým mal žalovaný uzavretú zmluvu o dielo, pre ktoré dielo žalobca v subdodávke plnil stavebné práce pre žalovaného.

39. Krajský súd na základe vyjadreného k odvolacím dôvodom žalovaného konštatuje, že nedošlo k nesprávnym skutkovým záverom, ktoré prijal okresný súd. Nie je namieste ani odvolací dôvod žalovaného, že okresný súd nekonkretizoval správanie sa strán sporu od vzniku ústnej zmluvy o dielo, ak toto správanie vyplynulo z vykonaných listinných dôkazov, svedeckých výpovedí, ktoré ako dôkazy boli v konkrétnosti a v jednotlivosti zhodnotené okresným súdom.

40. Na základe riadneho a úplne zisteného skutkového stavu veci za dôkaznej povinnosti sporových strán došlo aj k správne právnemu posúdeniu veci okresným súdom. Nedošlo ani k nesprávnej aplikácii, resp. výkladu okresným súdom citovaného ust. § 266 Obchodného zákonníka. Toto konštatovanie krajského súdu vychádza z vyššie uvedených záverov, samotného rozloženia dôkazného bremena v sporovom konaní, pokiaľ každá zo strán na svoje tvrdenia je nositeľom dôkaznej povinnosti, s vyslovením záverov v danej súdnej veci, že žalobca v súdnom konaní uplatnenú pohľadávku preukázal, oproti čomu žalovaný svoju obranu nedokázal, resp. nevyvrátil výpovednú hodnotu dôkazov vykonaných pred okresným súdom, ktoré potvrdzovali žalobcov nárok, ktorý v súdnom konaní sa stal nárokom preukázaným.

41. Krajský súd k rozsahu odôvodnenia svojho rozhodnutia uvádza, že nie je povinný sa vysporiadať so všetkými odvolacími dôvodmi žalovaného, ale len s tými, ktoré majú pre vec podstatný a rozhodujúci význam, k čomu zo strany krajského súdu došlo, a preto prípadné zachádzanie do detailov sporovej právnej veci by nezodpovedalo podstate a zmyslu odvolacieho konania, v ktorom aj z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 3 CSP je odvolací súd povinný sa vysporiadať len s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Nebol zistený dôvod na zrušenie rozsudku okresného súdu, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.